

PRAKSISOVERSIGT · KREDITAFTALER

Praksisoversigt over rentefrit familielån (anfordringslån og gaveafgift)

Sondringen mellem lån og gave, kursfastsættelsen til pari og de afgiftsmæssige konsekvenser af vilkårsændringer

Version 2 · Opdateret 22. jul. 2026 · 14 afgørelser · 2006-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Det rente- og afdragsfrie anfordringslån mellem nærtstående er en af de mest anvendte formueoverførelsteknikker i dansk familieøkonomi: forældre stiller kapital til rådighed for børn, uden at der udløses gaveafgift, fordi lånet formelt kan kræves tilbagebetalt når som helst. Praksis hviler på tre bærende søjler – at der ikke er hjemmel i boafgiftsloven til at kapitalisere og afgiftsbelægge den løbende rentefordel inden for gaveafgiftskredsen, at et ægte anfordringsgældsbrev mellem nærtstående som klart udgangspunkt ansættes til kurs 100, og at hele konstruktionen falder, hvis låntager ikke kan dokumentere en reel tilbagebetalingsforpligtelse. Højesterets dom af 14. november 2024 om gældseftergivelse af to anfordringsgældsbreve på hver 37,2 mio. kr. har cementeret pari-udgangspunktet og placeret bevisbyrden for det modsatte hos skyldneren. Omvendt viser Skatterådets nyere praksis, at pari-reglen er en gavemiljø-regel – uden for interessefællesskabet skal fordringen kursansættes konkret, og enhver væsentlig vilkårsændring behandles som indfrielse med kursgevinstbeskatning til følge.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Der er ikke hjemmel i boafgiftsloven til at kapitalisere den løbende rentefordel ved et rentefrit lån inden for gaveafgiftskredsen og beregne gaveafgift heraf.
- 02** Der sker ikke rentefiksering mellem rent private parter; rentefikseringsmodellen efter statsskatteloven § 4, litra e, er ikke overført til familieforhold, hvor der – modsat koncernforhold – ikke er en overordnet dispositionsret over den samlede økonomi.
- 03** Et anfordringslån defineres ved, at kreditor eller debitor kan opsig lånet helt eller delvist med højst 14 dages varsel; kan lånet ikke kræves indfriet i alle situationer, er det ikke et anfordringslån.
- 04** Et rente- og afdragsfrit anfordringsgældsbrev mellem interesseforbundne fysiske personer i et gavemiljø medfører hverken indkomstskattepligt eller gaveafgiftspligt for låntageren.
- 05** Findes der ikke et marked for gældsbrevet, og er det ikke bestemt eller egnet til omsætning, ansættes værdien af et rente- og afdragsfrit anfordringsgældsbrev mellem nærtstående uden løbetid som klart udgangspunkt til pålydende (kurs 100).

- 06** Pari-udgangspunktet kan kun fraviges, hvis skyldneren godtgør, at vedkommende hverken på eftergivelsestidspunktet eller senere kunne forventes at blive i stand til fuldt ud at indfri gældsbrevet – og udsigt til arv, der overstiger gælden, afskærer i sig selv denne fravigelse.
- 07** Pari-praksis er en gavemiljø-regel: mellem uafhængige parter i et kommercielt marked skal anfordringsfordringen kursansættes konkret på aftaletidspunktet.
- 08** Et fastforrentet eller uforrentet gældsbrief med fast løbetid, der udstedes som led i berigtigelsen af en gensidigt bebyrdende overdragelse, skal kursansættes, og forskellen mellem kursværdi og pari indgår i gaveafgiftsberegningen.
- 09** Beløb, der er overført mellem nærtstående, omkvalificeres til afgifts- eller skattepligtig gave, hvis der ikke kan dokumenteres et faktisk låneforhold med en reel tilbagebetalingsforpligtelse – efterfølgende udarbejdede lånedokumenter løfter sjældent bevisbyrden.
- 10** En allonge om, at gælden bortfalder ved långivers død, er en væsentlig vilkårsændring, der sidestilles med indfrielse og stiftelse af ny gæld, og som udløser kursgevinstbeskatning af låntager efter kursgevinstloven § 21.
- 11** Långivers kurstab på en fordring mod nærtstående – ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn og børnebørn – er ikke fradragsberettiget, jf. kursgevinstloven § 14, stk. 2.
- 12** Om et gældsfortald ved långivers død er en døds gave omfattet af arveloven § 93, og dermed om beløbet indgår i boafgiftsgrundlaget, henhører under skifteretten og ikke under Skatterådets kompetence.
- 13** Brugs-, rente- og indtægtsnydelser er afgiftsfri efter boafgiftsloven § 24, stk. 1, men et formuegode, hvorpå der hviler en sådan nydelse, afgiftsberigtiges til den fulde værdi uden fradrag, medmindre nydelsen udgør vederlag i en gensidigt bebyrdende aftale.
- 14** Anfordringsgældsbriefet er et pengekrav på formuerettens område, og morarenten løber derfor efter renteloven § 3, stk. 2, 30 dage efter påkrav – ikke efter den senere rentestart i renteloven § 8 for krav uden for formuerettens område.

Retsgrundlaget: gaveafgiftskredsen, bundbeløbet og handelsværdiprincippet

§ 1

Familielånet lever i krydsfeltet mellem to regelsæt. Gaver til den nære familie er ikke indkomstskattepligtige, jf. [statsskatteloven § 5](#), litra b, men er i stedet henvist til afgiftssystemet i boafgiftslovens kapitel 5. Gaver uden for denne kreds beskattes derimod som indkomst efter [statsskatteloven § 4](#), litra c.

Den afgiftspligtige personkreds fremgår af [boafgiftsloven § 22, stk. 1](#), der giver adgang til afgiftsfrit at give gaver inden for et grundbeløb på 58.700 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20, til bl.a.:

- afkom, stedbørn og deres afkom,
- afdødt barns eller stedbarns længstlevende ægtefælle,

- forældre,
- personer, der har haft fælles bopæl med gavegiver i de sidste 2 år,
- plejebørn efter nærmere betingelser, og
- stedforældre og bedsteforældre.

Efter [§ 22, stk. 2](#) gælder et lavere grundbeløb på 20.500 kr. (2010-niveau) for gaver til barns eller stedbarns ægtefælle, og efter [§ 22, stk. 3](#) er gaver mellem ikke-fraseparerede ægtefæller afgiftsfri. Overskrider bundbeløbet, udløser [boafgiftsloven § 23, stk. 1](#) en afgift på 15 pct. af det overskydende for den nærmeste kreds, mens [§ 23, stk. 2](#) fastsætter 36,25 pct. for gaver til stedforældre og bedsteforældre. Falder parterne helt uden for kredsen, er der slet ingen gaveafgift – således [SKM2010.233.SR](#), hvor Skatterådet fastslog, at [§ 22](#) opregner en udtømmende kreds, og at gaver mellem ubeslægtede derfor falder uden for gaveafgiftspligten.

Selve værdiansættelsen styres af [boafgiftsloven § 27, stk. 1](#):

En gaves værdi fastsættes til dens handelsværdi på tidspunktet for modtagelsen. Værdiansættelsen er bindende for gavegiver og gavemodtager.

Skatteforvaltningen kan efter [§ 27, stk. 2](#) ændre værdiansættelsen inden 6 måneder efter anmeldelsens modtagelse, med suspension af fristen mens supplerende oplysninger indhentes. Det procesretlige apparat findes i [boafgiftsbekendtgørelsen § 16](#) (anmeldelse på særligt skema) og [§ 17](#), hvorefter gaveafgiften skal indbetales samtidig med gaveanmeldelsen, og hvor manglende samtidig betaling udløser rente efter [boafgiftslovens § 38](#). Efter [§ 20](#) kan der gives henstand i indtil et år mod forrentning, hvis den afgiftspligtige kan sandsynliggøre et forbigående økonomisk behov.

Endelig fastslår [boafgiftsloven § 24, stk. 1](#), at brugs- og indtægtsnydelser er afgiftsfri. Bestemmelsen er central for forståelsen af, hvorfor rentefriheden ikke i sig selv afgiftsbelægges. Af de oprindelige forarbejder til [forslag til lov om afgift af dødsboer og gaver](#) fremgår, at bestemmelsen viderefører arve- og gaveafgiftslovens [§ 44, stk. 3, nr. 1](#), og at brugs- og indtægtsnydelser foreslås »fritaget for gaveafgift på samme måde, som de i [§ 3, litra f](#), foreslås undtaget for boafgifter«. Ved [L 212 \(1998-99\)](#) blev [§ 24](#) nyaffattet, så det blev præciseret, at der betales normal gaveafgift af kapitalens eller formuegodets fulde værdi uden fradrag for en påhvilende brugs- eller indtægtsnydelse, medmindre nydelsen udgør et helt eller delvist vederlag i en gensidigt bebyrdende aftale – en sondring, der genfindes i praksis om berigtigelse af familieoverdragelser.

Retsstillingen er i bevægelse. Der er vedtaget flere endnu ikke konsoliderede ændringer af [§ 22](#): ved [lov nr. 563 af 27. maj 2025](#) indarbejdes sociale forældre og deres børn i personkredsen med virkning fra 1. juni 2025, og ved [lov nr. 369 af 9. april 2025](#) indsættes søskende i den gaveafgiftspligtige personkreds med virkning fra 1. januar 2027, således at gaver mellem søskende fremover afgiftsberigtiges med 15 pct. i stedet for at blive indkomstbeskattet. Samtidig indsættes ved [lov nr. 562 af 27. maj 2025](#) et nyt 4. pkt. i [§ 27, stk. 1](#), om adgang til at værdiansætte fast ejendom efter ejendomsvurderingslovens [§ 11](#) ved gaveafgiftsberegningen, med virkning fra 1. juli 2025.

LOV

[Boafgiftsloven § 22, stk. 1-3](#)[Boafgiftsloven § 23, stk. 1, 2](#)[Boafgiftsloven § 24, stk. 1](#)[Boafgiftsloven § 27, stk. 1, 2](#)[Statsskatteloven § 4](#)[Statsskatteloven § 5](#)

PRAKSIS Skatterådet · Selvejende institution fritaget for gaveafgift og selskabsskat

06.04.2010

Hvad er et anfordringslån? 14-dages-kriteriet og kravet om ubetinget opsigelighed

§ 2

Definitionen er ikke lovfæstet, men fastlagt i administrativ praksis og gengivet i Skattestyrelsens [Den juridiske vejledning](#), afsnit C.A.6.1.7:

Et anfordringslån er et lån, der kan opsiges helt eller delvist af kreditor eller debitor med en kort frist på højst 14 dage. Er der ikke aftalt noget om betalingstiden, er debitor forpligtet til at betale gælden, så snart kreditor forlanger det, og berettiget til at betale til enhver tid.

Heraf følger den skatte- og afgiftsmæssige hovedregel:

Anfordringslån medfører hverken indkomstskattepligt eller gaveafgiftspligt for låntageren, når anfordringslånet bliver indgået mellem interesseforbundne fysiske personer, der er i et gavemiljø.

To elementer bærer resultatet. For det første er lånet ikke en indtægt, jf. [statsskatteloven § 5](#), litra c, hvorefter indtægter, der hidrører fra kapitalforbrug eller optagelse af lån, ikke henregnes til indkomsten. For det andet er fordringen – netop fordi den kan kræves indfriet straks – pari værd for kreditor, og der opstår derfor intet gaveelement ved stiftelsen.

Afgørende er, at opsigeligheden er **ubetinget**. I [SKM2022.532.SR](#) fastslog Skatterådet, at et vilkår om, at gælden bortfaldt ved långivers død, medførte, at lånet ikke længere kunne kræves indfriet i alle situationer – og dermed ikke længere var et lån på anfordringsvilkår. Tilsvarende fandt Skatterådet i [SKM2023.599.SR](#), at rentefrie gældsbreve på non-recourse-vilkår ikke var anfordringslån; fordi långivers mulighed for at kræve fuld indfrielse afhæng af værdien af de overdragne anparter, fandt den særlige praksis om værdiansættelse af anfordringsgældsbreve ikke anvendelse, og gældsbrevene skulle ansættes til markedsværdi, forventeligt under pari. Lånene blev i stedet behandlet som finansielle kontrakter efter kursgevinstlovens § 29, stk. 3.

Et bemærkelsesværdigt sidespor er [SKM2020.242.SR](#), hvor Skatterådet bekræftede, at en spørger ikke skulle beskattes i Danmark af et rentefrit anfordringslån ydet af en udenlandsk trust, mens stifteren endnu levede. Afgørende var, at trusten efter dansk skatteret var en transparent enhed, fordi stifteren var blandt de begunstigede – lånet blev dermed reelt et familielån fra stifteren, med den følge at det hverken medførte gaveafgift eller indkomstskattepligt.

Den praktiske konsekvens er, at gældsbevets formulering er afgørende. Enhver klausul, der begrænser kreditors adgang til at kræve indfrielse – om det er non-recourse-vilkår, bortfald ved død, betingede afdragsprofiler eller uopsigelighedsperioder – flytter dispositionen ud af anfordringspraksis og ind i en konkret kursansættelse.

LOV

[Kursgevinstloven § 29, stk. 3](#)[Statsskatteloven § 5](#)

PRAKSIS

Skatterådet · Anfordringslån med klausul om gælds bortfald ved långivers død

04.11.2022

Rentefriheden beskattes ikke: ingen kapitalisering af rentefordelen og ingen rentefiksering mellem private

§ 3

Det andet bærende element i familielånskonstruktionen er, at selve rentefordelen ikke udløser løbende beskatning eller afgift. Skattestyrelsen formulerer reglen sådan i [Den juridiske vejledning C.A.6.1.7](#):

Ved rentefri eller lavt forrentede lån opnår debitor en løbende rentefordel. Hvis sådanne lån bliver givet inden for gaveafgiftskredsen, er der ikke hjemmel i boafgiftsloven til at foretage en kapitalisering af den løbende rentefordel og beregne gaveafgift af den kapitaliserede værdi.

Dette harmonerer med [boafgiftsloven § 24, stk. 1](#), hvorefter brugs-, rente- og indtægtsnydelser er afgiftsfri. Den samme systematik genfindes i værdiansættelsescirkulæret fra 1982, der har et selvstændigt afsnit om [brugs-, rente- og indtægtsnydelser](#).

Uden for gaveafgiftskredsen gælder samme resultat, men ad en anden vej. I **TfS1997.791** fandt Landsskatteretten om rentefrie lån mellem to brødre – der ikke var omfattet af gaveafgiftskredsen i den dagældende arveafgiftslovs § 44 – at der hverken skulle ske beskatning af rentefordelen eller efter kursgevinstloven, og at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at overføre rentefikseringsmodellen efter [statsskatteloven § 4](#), litra e, til familieforhold, hvor der – til forskel fra koncernforhold – ikke er tale om en overordnet dispositionsret over den samlede økonomi. Låntageren var således ikke indkomstskattepligtig af forskellen mellem lånets hovedstol og den lavere kursværdi, der fulgte af rentefriheden.

Rentefiksering mellem rent private parter er dermed ikke aktuel: ligningslovens armslængdeprincip i § 2 forudsætter en kontrolleret transaktion mellem interesseforbundne parter i lovens forstand, hvilket ikke omfatter almindelige familieforhold mellem fysiske personer. Der er dog en vigtig grænse ved interessefællesskab, hvor et selskab er involveret. I **SKM2026.246.BR** blev en hovedanpartshaver beskattet af et afdrags- og rentefrit anfordringslån, som hans selskab havde ydet til en nærtstående; retten lagde vægt på, at det havde formodningen imod sig, at selskabet ville have ydet et sådant lån, hvis det ikke skyldtes hovedanpartshaverens personlige relation. Rentefriheden er altså uproblematisk mellem privatpersoner, men ikke når kapitalen kommer fra et selskab i låntagers eller en nærtståendes interessesfære.

Den anden vigtige grænse er de gensidigt bebyrdende aftaler. Af vejledningen fremgår:

I aftaler af gensidig bebyrdende karakter, som fx ved salg af aktier eller andre formuegoder, sker der beskatning, hvis der udstedes et rentefrit eller lavt forrentet pantebrev eller gældsbrev som led i købesummens berigtigelse, idet der i så fald ikke er betalt fuldt vederlag for det pågældende formuegode.

I **TfS2000.369** blev en aktiebeholdning overdraget fra far til datter dels ved gave, dels ved et gældsbrev, der skulle afdrages over 10 år. Da der ikke var udstedt et anfordringsgældsbrev, skulle gældsbrevet kursansættes, og forskellen mellem kursværdi og pari indgik i gaveafgiftsberegningsen. Modsat i **SKM2015.57.SR**, hvor et rente- og afdragsfrit anfordringsgældsbrev udstedt fra datter til far som berigtigelse af købesummen for unoterede aktier hverken havde skattemæssig eller afgiftsmæssig betydning. Skillelinjen er altså ikke rentefriheden, men om gældsbrevet er et ægte anfordringsgældsbrev.

LOV

[Boafgiftsloven § 24, stk. 1](#)
[Ligningsloven § 2, stk. 1](#)
[Statsskatteloven § 4](#)

§ 4 Kursfastsættelsen: Højesterets pari-udgangspunkt for anfordringsgældsbreve mellem nærtstående

Det mest betydningsfulde bidrag til området er Højesterets dom af 14. november 2024, [BS-3654/2024-HJR](#) (offentliggjort som **SKM2024.561.HR**), afsagt i to sambehandlede sager, jf. tillige [BS-3654/2024-HJR](#) og [BS-3648/2024-HJR](#).

To søskende havde i oktober 2007 købt aktier i faderens holdingselskab som led i et generationsskifte. Restkøbesummen blev berigtiget ved to uforrentede anfordringsgældsbreve uden sikkerhed, hver på 37.214.661 kr., ansat til kurs 100 ved udstedelsen. Efter faderens død i 2013 overgik gældsbrevene til moderen, der sad i uskiftet bo, og som ved gavebreve af 30. december 2013 eftergav gælden fuldstændigt. Gaverne blev anmeldt til henholdsvis 4.782.084 kr. og 5.790.593 kr., svarende til kurser omkring 13-16, med henvisning til skyldnernes personlige solvens. SKAT ansatte gaverne til pålydende.

Højesteret tog udgangspunkt i [boafgiftsloven § 27, stk. 1](#) og udtalte:

Hvis der i en sådan situation er tale om et anfordringsgældsbrev, der er udstedt mellem nærtstående, er rente- og afdragsfrit og ikke indeholder en løbetid, finder Højesteret, at værdien som det klare udgangspunkt må ansættes til gældsbrevets pålydende (kurs 100), jf. herved bl.a. UfR 2011.2590 H.

Udgangspunktet forudsætter, at der ikke eksisterer et marked for omsætning af gældsbrevet, og at det i øvrigt ikke er bestemt eller egnet til omsætning – så må værdien for kreditor fastsættes på anden måde. Undtagelsen blev formuleret snævert og med bevisbyrden hos skyldneren: udgangspunktet kan fraviges, hvis skyldner **godtgør**, at den pågældende på gældseftergivelsestidspunktet ikke var og heller ikke kunne forventes på et senere tidspunkt at blive i stand til fuldt ud at indfri gældsbrevet.

I de konkrete sager blev fravigelsen afskåret allerede af arveudsigten:

Det må lægges til grund, at A og B på gældseftergivelsestidspunktet måtte forventes at ville modtage en arv, der ville være betydeligt større end gælden ifølge anfordringsgældsbrevene. Allerede som følge heraf har A og B ikke godtgjort, at de uanset deres økonomiske forhold på gældseftergivelsestidspunktet ikke kunne forventes på et senere tidspunkt at blive i stand til fuldt ud at indfri de pågældende gældsbreve.

Højesteret stadfæstede dermed Vestre Landsrets dom af 8. januar 2024, [SKM2024.32.VLR](#), og appellanterne blev hver pålagt 150.000 kr. i sagsomkostninger med rente efter [renteloven § 8 a](#).

Dommens rækkevidde er dobbelt. På den ene side bekræfter den, at pari-praksis ikke blot er en administrativ bekvemmelighed, men et retligt udgangspunkt forankret i handelsværdibegrebet i § 27, stk. 1. På den anden side betyder den, at en gældseftergivelse af et familielån afgiftsmæssigt koster fuldt ud: gaven ansættes til hovedstolen, og ved beløb af den viste størrelsesorden udløser [boafgiftsloven § 23, stk. 1](#) 15 pct. afgift af hele det eftergivne beløb ud over bundfradraget. Man kan altså ikke først anvende pari-reglen ved stiftelsen for at undgå et gaveelement og derefter påberåbe sig en lav kurs ved eftergivelsen.

Dommen skal læses sammen med det generelle princip, som Skatterådet formulerede i [SKM2022.46.SR](#): skattemyndighederne er ikke bundet af parternes værdiansættelse ved en gaveoverdragelse, netop fordi der i denne situation ikke er modstridende interesser mellem gavegiver og gavemodtager.

LOV

[Boafgiftsloven § 23, stk. 1](#)
[Boafgiftsloven § 27, stk. 1](#)
[Renteloven § 8a](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom i sag om gaveafgift ved gældseftergivelse: Værdiansættelse af anfordringsgældsbreve mellem nærtstående

14.11.2024

Højesteret · Værdiansættelse af anfordringsgældsbreve ved gældseftergivelse i familieforhold

14.11.2024

Skatterådet · Værdiansættelse af anparter ved gaveoverdragelse til almennyttig fond

03.02.2022

§ 5 Kurs pari er en gavemiljø-regel: kursansættelsen uden for interessefællesskabet

Værdiansættelsescirkulæret fra 1982 fastslår i [pkt. 19 om private pantebreve og gældsbreve](#):

Private pantebreve og gældsbreve kan ansættes til kursværdi. Normalt anerkender man en kursværdi beregnet af et anerkendt vekselererfirma eller en bank, men en sådan er dog ikke bindende for skattemyndighederne.

Punktet indeholder desuden en specifik regel om arvingsgæld, dvs. en fordring, som afdøde havde på en arving: den kan indtægtsføres til kursværdi, og denne kursværdi kan lægges til grund ved afgiftsberegningen – også når fordringen overdrages som gave til debitor. Ved beregningen af den kontante værdi af en overdragelse følger det af [pkt. 5](#), at hver enkelt gældspost kursreguleres, mens kontant vederlag, den kapitaliserede værdi af en aftægtsforpligtelse samt arv eller gave netop **ikke** kursreguleres, men medregnes til pålydende værdi. Cirkulærets anvisninger er efter [pkt. 48](#) vejledende ved efterprøvelsen af værdiansættelser i den enkelte boopgørelse eller anmeldelse – hvilket forklarer, hvorfor domstolene i sidste ende forankrer pari-reglen i boafgiftslovens handelsværdibegreb og ikke i cirkulæret alene.

Skatterådet har i [SKM2024.499.SR](#) sat en klar grænse for pari-praksis. Sagen angik aftalepakker mellem en erhvervsdrivende spørger og uafhængige kunder om spørgers erhvervelse af kundernes boligejendomme, hvor overdragelsessummen i visse tilfælde blev afdraget løbende, så kunden fik en pengefordring på spørger i form af et anfordringslån. Skatterådet fandt, at den praksis om anfordringslån, der er beskrevet i gaveafsnittet i Den juridiske vejledning, omhandler anfordringslån mellem interesseforbundne fysiske personer i et gavemiljø – og ikke lån i et kommercielt marked mellem uafhængige parter. Rådet kunne derfor ikke bekræfte, at fordringen altid kunne ansættes til kurs pari; der skulle foretages en konkret værdiansættelse på aftaletidspunktet.

Denne sontring er logisk konsistent med gaveafgiftsretten: pari-reglen tjener til at undgå et fiktivt gaveelement dér, hvor parterne netop **ikke** har modstående interesser, og hvor rentefordelen efter [boafgiftsloven § 24, stk. 1](#) alligevel er afgiftsfri. Mellem uafhængige parter er der ingen tilsvarende begrundelse for at se bort fra, at en uforrentet fordring er mindre værd end sin pålydende.

At kursspørgsmålet også kan gå den anden vej, illustrerer [SKM2006.306.SR](#), hvor Skatterådet lagde vægt på, at parterne var uafhængige, at overdragelsesprisen svarede til markedsprisen, og at der ikke forelå gældseftergivelse – hvorfor hverken [kursgevinstloven § 21](#) eller § 24 fandt anvendelse.

LOV

[Boafgiftsloven § 24, stk. 1](#)[Kursgevinstloven § 21, stk. 1](#)

PRAKSIS

Skatterådet · Tilbagekøb af ejendom til lavere markedspris uden beskatning

11.05.2006

Sontringen lån/gave: kravet om en reel tilbagebetalingsforpligtelse § 6 og -evne

Den forudsætning, der bærer hele konstruktionen, er, at der foreligger et **faktisk låneforhold med en reel tilbagebetalingsforpligtelse**. Falder den forudsætning, omkvalificeres beløbet – enten til en afgiftspligtig gave inden for kredsen i [boafgiftsloven § 22](#) eller til skattepligtig indkomst efter [statsskatteloven § 4](#), litra c, uden for kredsen.

Domstolene har i en lang række sager om indsætninger på bankkonti anlagt en stram bevisvurdering. Byretspraksis fra 2019 illustrerer mønstret: i [SKM2019.351.BR](#), [SKM2019.352.BR](#), [SKM2019.353.BR](#), [SKM2019.444.BR](#), [SKM2019.490.BR](#) og [SKM2019.591.BR](#) blev indsætninger på 1-5,6 mio. kr. anset for

skattepligtige gaver, fordi der ikke var dokumenteret en reel tilbagebetalingsforpligtelse – uanset at der i flere af sagerne forelå gældsbreve. I [SKM2024.384.BR](#) gjorde skatteyderen gældende, at der var tale om et familielån med en reel tilbagebetalingsforpligtelse; retten lagde vægt på, at dokumenterne var udarbejdet efterfølgende. Modsat i [SKM2013.363.BR](#), hvor retten netop fandt det dokumenteret, at der bestod en reel tilbagebetalingsforpligtelse, og hvor forhøjelsen derfor blev tilsidesat.

Allerede [SKM2009.36.VLR](#) anlagde samme linje: et påstået familielån blev ikke anerkendt skattemæssigt, selv om der forelå et lånedokument, idet udbetalingen skete i flere omgange, lånet var rentefrit, og skatteyderens privatforbrug i øvrigt var negativt.

De momenter, som praksis lægger vægt på, kan sammenfattes:

Moment	Taler for lån	Taler for gave
Skriftligt gældsbrev	Oprettet samtidig med udbetalingen	Udarbejdet efterfølgende, fx under skattesagen
Pengestrøm	Dokumenteret overførsel, der matcher gældsbrevets hovedstol	Kontanter, delbeløb, mangelfuldt spor
Tilbagebetalingsevne	Låntagers formue og indkomst kan bære hovedstolen	Låntager er varigt ude af stand til at indfri
Faktisk adfærd	Afdrag/indfrielse foretaget, gælden oplyst i formueopgørelser	Ingen afdrag, ingen påkrav gennem årene
Gældsbrevets vilkår	Ubetinget opsigelighed på anfordring	Bortfaldsklausuler, non-recourse, betingede vilkår

Omkvalifikationen kan gå begge veje. I [BS-33099/2021-FRB](#) blev en ejendom overdraget til langt under markedsværdien mellem parter med tæt erhvervsmæssig tilknytning; retten fastslog, at salgsprisen ikke var udtryk for ejendommens reelle markedsværdi, og at gavedelen var skattepligtig efter [statsskatteloven § 4](#), litra c – med den tilføjelse, at skattepligten indtræder på underretningstidspunktet, og at en efterfølgende tilbageoverdragelse ikke ophæver den. Det er en vigtig påmindelse om, at reparation efter det afgiftsudløsende tidspunkt sjældent virker.

Omvendt viser Landsskatterettens praksis, at afgiftskravet kan falde, når dokumentationen er i orden: i [SKM2021.179.LSR](#) blev klageren ikke anset gaveafgiftspligtig af modtagne pengeoverførsler fra klagerens ægtefælle til børn, børnebørn og oldebørn, idet overførslerne var dækket af anfordringsgældsbreve. Og i [SKM2025.154.LSR](#) lagde Landsskatteretten uden videre til grund, at »da gældsbrevet er et rentefrit anfordringslån, er gældsbrevet værdiansat til« pålydende.

Endelig er der en strafferetlig backstop. Rigsadvokatmeddelelsen om [straffelovens § 289 – afgifts- og skattesvig](#) anvendes ved overtrædelser af særlig grov karakter af skatte-, told- og afgiftslovgivningen, hvilket efter retspraksis som udgangspunkt vil være tilfældet, når det unddragne beløb udgør 500.000 kr. eller derover. Et proforma-gældsbrev, der dækker over en gave af en vis størrelse, ligger derfor ikke uden for det strafferetlige felt.

LOV

[Boafgiftsloven § 22, stk. 1](#)[Statsskatteloven § 4](#)[Straffeloven § 289, stk. 1](#)

PRAKSIS

Byretten · Beskatning af uforklarede bankindsætninger, maskeret udlodning og ejendomsgave

02.03.2023

Familielånet som berigtigelse i familieejendomshandler og samspillet med 15 %-reglen

Den hyppigste praktiske anvendelse er berigtigelsen af en familieoverdragelse af fast ejendom: forældrene sælger til værdiansættelsescirculærets vurdering ± 15 pct., og købesummen berigtiges dels ved gældsovertagelse, dels ved en gave inden for bundbeløbet i [boafgiftsloven § 22, stk. 1](#), dels ved et rentefrit anfordringsgældsbevis til restbeløbet. Netop fordi anfordringsgældsbeviset ansættes til kurs 100, opstår der intet gaveelement på restfinansieringen, og gaveafgiftsgrundlaget begrænses til den kontante gave.

Skatterådet bekræftede denne struktur i [SKM2021.499.SR](#), hvor et anfordringslån fra spørger til datteren ikke udløste yderligere afgift, »da anfordringslån i praksis ansættes« til pari, idet der var tale om et familielån. Tilsvarende blev overdragelse af en lejlighed til en datter efter 15 %-reglen accepteret uden gaveafgift i [SKM2021.530.SR](#), og i [SKM2026.233.SR](#) tog Skatterådet stilling til korrektion af den offentlige ejendomsvurdering ved gaveafgiftsberegningen efter [boafgiftsloven § 22](#) og [§ 27](#).

Det er dog vigtigt at holde de to spørgsmål adskilt. Anfordringsgældsbevets kurs er ét spørgsmål; ejendommens værdiansættelse er et andet – og det sidste er i disse år den langt hyppigste kilde til tvist. Byretterne har i [BS-25235/2022-LYN](#), [BS-5205/2023-KBH](#) og [BS-703/2024-KBH](#) tilsidesat 15 %-reglen, hvor forældrene kort forinden havde købt ejendommen i fri handel til en markant højere pris. I den førstnævnte sag udtrykte retten det således:

Retten finder, at den betydelige forskel mellem ejendomsvurderingen og købsprisen i fri handel den 28. november 2018 sammenholdt med den nære tidsmæssige sammenhæng mellem salget i fri handel og den omstridte familiehandel kun godt 16 måneder senere, viser, at ejendomsvurderingen for den konkrete omstridte ejerlejlighed i marts 2020 var væsentlig for lav.

Og Højesteret har i [BS-50037/2023-HJR](#) fastslået, at 15 %-reglen slet ikke gælder for næringsejendomme, fordi de hensyn til forudsigelighed og tryghed, reglen bygger på, ikke gør sig gældende for aktiver anskaffet med videresalg for øje.

Et beslægtet fald i afgiftsberegningen viser [BS-31208/2025-HJR](#): fradraget for tinglysningsafgift i gaveafgiften efter [boafgiftsloven § 29, stk. 2](#) forudsætter en direkte ejendomsoverdragelse fra giver til modtager, og der gives ikke fradrag, når en tredjemand – herunder et selskab ejet af modtageren – får tinglyst adkomsten. Strukturvalget omkring familielånet og ejendomsoverdragelsen har med andre ord selvstændige afgiftskonsekvenser.

Den generelle værdiansættelse af fast ejendom ved familieoverdragelse behandles nærmere i [gaveafgift-arvebeskatning](#) og [skatteret-værdiansættelse](#).

LOV	Boafgiftsloven § 22, stk. 1	Boafgiftsloven § 27, stk. 1	Boafgiftsloven § 29, stk. 2
PRAKSIS			
	Højesteret · Afvisning af fradrag for tinglysningsafgift i gaveafgift ved overdragelse til kommanditselskab		02.02.2026
	Højesteret · Fravigelse af 15 %-reglen ved generationsskifte af næringsejendomme		20.06.2024
	Byretten · Dom om værdiansættelse af ejerlejlighed ved familiehandel og fravigelse af 15 %-reglen		25.04.2025
	Byretten · Gaveafgiftssag om overdragelse af ejerlejlighed og anvendelse af 15 %-reglen		27.03.2025
	Byretten · Tilsidesættelse af 15 %-reglen ved familieoverdragelse af ejerlejlighed grundet nyligt køb til markant højere pris		22.01.2024

Skatterådet · Gaveafgift ved familieoverdragelse – korrektion af offentlig ejendomsvurdering for brand og genopførelse af annek	11.05.2026
Skatterådet · Overdragelse af lejlighed til datter efter 15 pct-reglen uden gaveafgift	14.10.2021

§ 8 Vilårsændringer: allongen, kursgevinstloven og grænsen til skifterettens kompetence

Den mest oversete risiko ved familielånet er, at en velment justering af gælds brevet kan udløse beskatning. Udgangspunktet er, at en **væsentlig ændring** af lånevilkårene indebærer, at det oprindelige lån anses for indfriet, og at der samtidig stiftes en ny gæld, jf. [kursgevinstloven § 25, stk. 1](#) og bestemmelsens forarbejder.

Allerede **SKM2003.545.LR** viste konsekvensen: en skatteyder ønskede at gøre to forrentede anfordringslån på hver 1 mio. kr. til en niece rentefrie. Ligningsrådet fandt, at rentefriheden var en væsentlig vilårsændring, at de gamle lån måtte anses for indfriet ved stiftelse af to nye fordringer, og at debitor derved opnåede en kursgevinst på gæld, mens kreditor havde et kurstab – fordi de oprindelige gælds breve var stiftet til pari, mens de nye usikrede, rentefrie gælds breve ikke kunne anses for stiftet til pari.

Den centrale nyere afgørelse er [SKM2022.532.SR](#). En datter havde ydet sin far et rente- og afdragsfrit anfordringslån, og parterne ønskede at tilføje en allonge med følgende vilkår:

Ved långivers død bortfalder gælden og gælds brevet fuldstændigt, og låntager er pr. dødsdatoen fritaget for forpligtelsen overfor långiver, boet efter denne eller andre interessenter.

Skatterådets svar var tredelt:

- Ingen gave ved den oprindelige stiftelse.** Der var ingen tidsmæssig sammenhæng mellem stiftelsen og allongen, og allongen kunne derfor ikke med tilbagevirkende kraft gøre det oprindelige lån til en gave.
- Ingen gave ved allongens udfærdigelse – men kursgevinstbeskatning.** Vilkåret om bortfald ved død var et betinget gaveløfte, hvis beskatning kunne udskydes til betingelsens indtræden. Men tilføjes udgjorde en væsentlig vilårsændring, jf. [kursgevinstloven § 25](#), så det oprindelige lån ansås for indfriet og erstattet af ny gæld. Lånet kunne herefter ikke kræves indfriet i alle situationer og var derfor ikke længere et anfordringslån stiftet til pari. Resultatet blev en skattepligtig kursgevinst for låntageren efter [kursgevinstloven § 21](#) og et kurstab for långiveren, som **ikke** kunne fradrages, jf. tabsbegrænsningen i [kursgevinstloven § 14, stk. 2](#), fordi parterne var nærtstående. Rådet bemærkede desuden, at långiver ville opnå en ny skattepligtig kursgevinst, hvis låntager senere indfrie gælden kontant til pari, jf. bagatelgrænsen på 2.000 kr. i [§ 14, stk. 1](#).
- Afvisning af døds gavespørgsmålet.** Om gælds bortfaldet ved långivers død var en døds gave omfattet af [arveloven § 93](#), og dermed om beløbet indgik i boafgifts grundlaget, henhørte under skifterettens kompetence og kunne først afgøres efter dødsfaldet.

Landsskatteretten gik i [SKM2024.52.LSR](#) et skridt videre og ændrede svaret på spørgsmål 2 til »Afvist«. Retten fandt, at der herskede en sådan usikkerhed om det faktiske grundlag – herunder allongens gyldighed i forhold til arvelovens testamentsregler – at spørgsmålet burde have været afvist. Allongen var udtryk for en gave givet i långivers levende live, men bestemt til at blive opfyldt efter dennes død, dvs. omfattet af [arveloven § 93, stk. 1, nr. 1](#), med den konsekvens, at den civilretligt kun var gyldig, hvis testamentsformkravene i arvelovens § 69 var iagttaget. Da klagerne selv havde oplyst, at allongen ikke ville blive påført under særlige former, kunne den ikke antages at være civilretligt gyldig.

Afgørelserne tegner tilsammen en tydelig anvisning: ønsker parterne, at gælden skal bortfalde ved långivers død, er den korrekte vej ikke en allonge til gældsbrevet, men et testamente eller et arveforskudsarrangement. En allonge risikerer at være civilretligt ugyldig og samtidig at udløse kursgevinstbeskatning af låntageren uden modsvarende fradrag hos långiveren.

LOV

[ArveLovent § 93, stk. 1](#)

[Kursgevinstlovent § 14, stk. 1, 2](#)

[Kursgevinstlovent § 21, stk. 1](#)

[Kursgevinstlovent § 25, stk. 1](#)

PRAKSIS Skatterådet · Anfordringslån med klausul om gældsbortfald ved långivers død

04.11.2022

§ 9 Den formueretlige kvalifikation: forrentning ved misligholdelse og forældelse

Ved siden af den skatte- og afgiftsretlige behandling har familielånet en rent formueretlig side, som ofte først bliver aktuel ved skilsmisse, dødsfald eller familiekonflikt.

Udgangspunktet er, at anfordringsgældsbrevet er en almindelig pengefordring, og at fordringen dermed er et krav på formuerettens område – uanset at parterne er nærtstående, og uanset at lånet er rentefrit. Det har betydning for morarenten. Efter [renteloven § 3, stk. 1](#) betales rente fra forfaldsdagen, hvis denne er fastsat i forvejen. For et anfordringslån er der netop ikke aftalt nogen forfaldsdag på forhånd, og [renteloven § 3, stk. 2](#) finder derfor anvendelse:

I andre tilfælde skal der betales rente, når der er gået 30 dage efter den dag, da fordringshaveren har afsendt eller fremsat anmodning om betaling. Skyldneren skal ikke betale rente for det tidsrum, der ligger forud for modtagelsen af anmodningen.

Dette står i modsætning til [renteloven § 8, stk. 1](#), hvorefter rente på pengekrav **uden for** formuerettens område – typisk familie- og arveretlige krav – først løber fra den dag, fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden. Kvalifikationen er dermed ikke uden praktisk betydning: forskellen mellem rentestart 30 dage efter påkrav og rentestart ved sagsanlæg kan udgøre år. Rentefriheden i selve gældsbrevet gælder desuden kun den aftalte forrentning frem til påkrav; den afskærer ikke morarenten efter påkrav, medmindre parterne udtrykkeligt har aftalt andet.

Anfordringsvilkåret har også konsekvenser for forældelsen, idet forældelsesfristen for et krav, der kan kræves opfyldt straks, som udgangspunkt regnes fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren kunne kræve betaling. Dette behandles nærmere i [forældelse-pengekrav-afbrydelse](#).

Endelig skal det bemærkes, at når skattesagen om familielånet ender i retten, tilkendes sagsomkostninger med rente efter [renteloven § 8 a](#), jf. bl.a. Højesterets afgørelse i [BS-3654/2024-HJR](#).

LOV

[Renteloven § 3, stk. 1, 2](#)

[Renteloven § 8, stk. 1](#)

[Renteloven § 8a](#)

PRAKSIS Højesteret · Højesterets dom i sag om gaveafgift ved gældseftergivelse: Værdiansættelse af anfordringsgældsbreve mellem nærtstående

14.11.2024

§ 10 Historisk og lovforberedende kontekst: fra arveafgiftslovens § 44 til boafgiftsloven

Den nuværende retstilstand er resultatet af et brud i 1995. Frem til den 1. juli 1995 antoges der i arveafgiftslovens § 44 at være hjemmel til en rentefiksering m.v. ved rentefrie lån inden for den afgiftspligtige personkreds – en hjemmel, der ikke blev videreført i boafgiftsloven. Skattestyrelsen fremhæver dette udtrykkeligt i [Den juridiske vejledning C.A.6.1.7](#) i forbindelse med **TfS1997.791**, idet afgørelsen netop vedrører perioden før 1. juli 1995. Det er dermed selve lovreformen – ikke en praksisændring – der har fjernet grundlaget for at afgiftsbelægge den løbende rentefordel.

De oprindelige forarbejder til [forslag til lov om afgift af dødsboer og gaver](#) (1994 LSF 254) forklarer, at § 24 viderefører den hidtidige afgiftsfrihed for underhold i giverens hjem m.v., og at brugs- og indtægtsnydelser foreslås fritaget for gaveafgift parallelt med undtagelsen for boafgifter. Ved den senere nyaffattelse i [L 212 \(1998-99\)](#) blev det præciseret, at afgiftsgrundlaget for en gave, hvorpå der hviler en brugs- eller indtægtsnydelse, er hele aktivets værdi uden fradrag – men at værdien af nydelsen kan fratrækkes, når den udgør vederlag i en gensidigt bebyrdende aftale. Forarbejderne illustrerer det med, at en far kan overdrage en udlejningsejendom til sin søn, hvor overdragelsen berigtiges ved gældsovertagelse, en kontant gave og et forbehold af indtægtsnydelsen af de fremtidige lejeindtægter; her udgør indtægtsnydelsen en del af sønnens vederlag, og der betales alene 15 pct. afgift af selve gaven.

Den bagvedliggende politiske afvejning mellem afgiftsbyrde og generationsskifte er belyst i **Betænkning nr. 1111/1987 om generationsskiftets skatter og afgifter** fra Skattedepartementet, hvis kapitel 4 gennemgår arve- og gaveafgift ved generationsskifte og bemærker, at »den gaveafgiftspligtige personkreds hovedsagelig [er] børn og børnebørn samt ægtefæller«, mens »ved gaver til andre betales indkomstskat af gavens værdi«. Betænkningen drøfter netop mulighederne for at lempe afgiftsbelastningen ved generationsskifte gennem ændrede satser, reducerede beregningsgrundlag, nedslag i værdiansættelsen og henstand med afgiften – temaer, der siden er blevet udmøntet i bl.a. boafgiftslovens §§ 23 a og 23 b om nedsat afgift ved erhvervsvirksomheder. Det rentefrie anfordringslån er i praksis blevet den enkleste – og fortsat lovligt anerkendte – måde at flytte likviditet mellem generationerne uden at bruge af afgiftsrammen.

LOV

[Boafgiftsloven § 23, stk. 1](#)[Boafgiftsloven § 24, stk. 1, 2](#)

Sammenfatning: hvad der bærer familielånet, og hvad der får det til at falde

§ 11

Praksis kan sammenfattes i et sæt operationelle konklusioner.

Det bærer familielånet:

- Et skriftligt gældsbrev oprettet **samtidig** med udbetalingen, med udtrykkeligt anfordringsvilkår (opsigelse med højst 14 dages varsel, ubetinget).
- En dokumenterbar pengestrøm fra långiver til låntager, der svarer til hovedstolen.
- En låntager, hvis økonomiske forhold – aktuelt eller i lyset af forventet arv – kan bære en fuld indfrielse.
- Ingen betingelser, bortfaldsklausuler eller løbetidsbegrænsninger, der afskærer kreditors ret til at kræve indfrielse.
- Konsekvent efterlevelse: eventuelle årlige gaver inden for bundbeløbet i [boafgiftsloven § 22, stk. 1](#) bør ydes som selvstændige, dokumenterede dispositioner – ikke blot som stiltiende nedskrivning af gælden.

Det får familielånet til at falde:

- Manglende dokumentation for en reel tilbagebetalingsforpligtelse, jf. den samlede byretspraksis om indsætninger; efterfølgende udarbejdede dokumenter accepteres normalt ikke.
- Vilkårsændringer, der ophæver anfordringskarakteren – herunder allonger om bortfald ved død – med kursgevinstbeskatning efter [kursgevinstloven § 21](#), jf. [§ 25](#), og uden fradrag for långivers kurstab, jf. [§ 14, stk. 2](#), jf. [SKM2022.532.SR](#).
- Gældseftergivelse, der efter Højesterets dom i [BS-3654/2024-HJR](#) værdiansættes til kurs 100 og dermed udløser 15 pct. afgift af hele hovedstolen ud over bundfradraget.
- Brug af pari-praksis uden for gavemiljøet, som Skatterådet afviste i [SKM2024.499.SR](#).
- Anvendelse af et forrentet eller uforrentet gældsbevis med **fast løbetid** i stedet for et anfordringsgældsbevis ved berigtigelse af en gensidigt bebyrdende overdragelse, hvor kursnedslaget efter [TfS2000.369](#) bliver et afgiftspligtigt gaveelement.

Samlet set er retstilstanden bemærkelsesværdigt stabil: rentefriheden er afgiftsfri, hovedstolen er pari, og alt afhænger af, om gældsbeviset reelt er et anfordringsgældsbevis, og om lånet reelt skal betales tilbage. Det er i disse to spørgsmål, at både Skatterådets bindende svar og domstolenes bevisbedømmelse konsekvent har ligget – og hvor rådgivningsfejlene sker.

For den forbrugerkreditretlige regulering af kreditaftaler henvises til [kreditaftaler](#); om personlig sikkerhedsstillelse for familiemedlemmers gæld, se [kaution-gyldighed-haeftelse-regres](#), og om tilbagesøgning af beløb betalt i urigtig formening om skyld, se [condictio-indebiti-tilbagesøgning-fejlbetaling](#).

LOV

[Boafgiftsloven § 22, stk. 1](#)
[Kursgevinstloven § 14, stk. 2](#)
[Kursgevinstloven § 21, stk. 1](#)
[Kursgevinstloven § 25, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom i sag om gaveafgift ved gældseftergivelse: Værdiansættelse af anfordringsgældsbevis mellem nærtstående

14.11.2024

Skatterådet · Anfordringslån med klausul om gælds bortfald ved långivers død

04.11.2022

REFERENCE Lovgrundlag

10 paragraffer

Boafgiftsloven § 22	stk. 1	Boafgiftsloven § 23	stk. 1
Boafgiftsloven § 24	stk. 1	Boafgiftsloven § 27	stk. 1
Kursgevinstloven § 14	stk. 2	Kursgevinstloven § 21	stk. 1
Kursgevinstloven § 25	stk. 1	Renteloven § 3	stk. 2
Statsskatteloven § 4		Statsskatteloven § 5	

MATERIALE Citerede afgørelser

14 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

02.02.2026	Afvisning af fradrag for tinglysningsafgift i gaveafgift ved overdragelse til kommanditselskab	31208-2025
14.11.2024	Værdiansættelse af anfordringsgældsbreve ved gældseftergivelse i familieforhold	3648-3654
14.11.2024	Højesterets dom i sag om gaveafgift ved gældseftergivelse: Værdiansættelse af anfordringsgældsbreve mellem nærtstående	6563-7880
20.06.2024	Fravigelse af 15 %-reglen ved generationsskifte af næringsejendomme	bs-50037-2023-hjr

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

4

25.04.2025	Dom om værdiansættelse af ejerlejlighed ved familiehandel og fravigelse af 15 %-reglen	9611-11207
27.03.2025	Gaveafgiftssag om overdragelse af ejerlejlighed og anvendelse af 15 %-reglen	9391-10913
22.01.2024	Tilsidesættelse af 15 %-reglen ved familieoverdragelse af ejerlejlighed grundet nyligt køb til markant højere pris	6298-7546
02.03.2023	Beskatning af uforklarede bankindsætninger, maskeret udlodning og ejendomsgave	5656-6764

SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED

6

11.05.2026	Gaveafgift ved familieoverdragelse – korrektion af offentlig ejendomsvurdering for brand og genopførelse af anneks	25-6246855
04.11.2022	Anfordringslån med klausul om gælds bortfald ved långivers død	22-0562086
03.02.2022	Værdiansættelse af anparter ved gaveoverdragelse til almennyttig fond	21-0547474
14.10.2021	Overdragelse af lejlighed til datter efter 15 pct-reglen uden gaveafgift	19-0417814
06.04.2010	Selvejende institution fritaget for gaveafgift og selskabsskat	09-049486
11.05.2006	Tilbagekøb af ejendom til lavere markedspris uden beskatning	06-014826

FORARBEJDE **Betænkninger**

1 reference

Generationsskiftets skatter og afgifter

nr. 1111 · 1987 · Skattedepartementet